

สารบัญ

หน้า

หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครอง

ผลกระทบของการฝึกร่วมผสมคอบร้าโกลด์ต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2549 – 2559 1

ผู้วิจัย ทินกร ศิลลาอจ

วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้บริหารสถานศึกษาไทย: กรณีศึกษา โรงเรียนขยายโอกาส 3

อำเภอเดชอุดม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

ผู้วิจัย สุกฤตา สุมะนา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ลักษณะการทุจริตในการดำเนินโครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก
ตามแนวทางประชารัฐ ศึกษาในเขต อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี 5

ผู้วิจัย ชาญณรงค์ เงยวิจิตร

ความพยายามในการผลักดันให้การเปิดจุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุ เป็นด่านผ่านแดนถาวร 9

ผู้วิจัย ธนวัฒน์ สุดงาม

ภาระทางการคลังกับการบริหารอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับองค์การบริหาร
ส่วนตำบลและเทศบาลตำบล กรณีศึกษา อำเภอห้วยตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ 11

ผู้วิจัย พรราวพิชชา ไตรรงค์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการนำโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน (กข.คจ.) ไปปฏิบัติ:
กรณี ตำบลโนนค้อ อำเภอบุญทริก จังหวัดอุบลราชธานี 13

ผู้วิจัย มงคล บุญยู่

ปัญหาการบริหารนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่: บทสะท้อนจากมุมมอง
ของผู้บริหารเทศบาลนครอุบลราชธานี 17

ผู้วิจัย สมปรารถนา วิกฤษฎ์เจตเจริญ

บทบาทหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี: ข้อจำกัดด้านทุนกับการ (ไม่) ตรวจสอบหน่วยงาน
ภาครัฐ 21

ผู้วิจัย อมริยา ยอดมาลี

บทบาทของศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 จังหวัดอุบลราชธานี ในการแก้ไขปัญหาคเด็ก
และเยาวชนกระทำผิดคดียาเสพติด 23

ผู้วิจัย อาวุธ ดวงมาลัย

สารบัญ

	หน้า
การศึกษาประสิทธิผลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุบลราชธานี	26
ผู้วิจัย <u>เอกพันธ์ มงคล</u>	

บทคัดย่อ

เรื่อง : ผลกระทบของการฝึกร่วมผสมคอบร้าโกลด์ต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคม
ในจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2549 – 2559

ผู้วิจัย : ทินกร ศีลาอาจ

ชื่อปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.จิตติพล ภัคดีวานิช

คำสำคัญ : การฝึกคอบร้าโกลด์, ผลกระทบ, เศรษฐกิจ, สังคม

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ผลกระทบของการฝึกคอบร้าโกลด์ที่มีต่อเศรษฐกิจจังหวัดนครราชสีมา (2) ผลกระทบของการฝึกคอบร้าโกลด์ที่มีต่อสังคมจังหวัดนครราชสีมา (3) ทักษะคติของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต่อการฝึกคอบร้าโกลด์ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยเก็บข้อมูลจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคม ร่วมกับข้อมูลสัมภาษณ์บุคคลจากหน่วยงานราชการ เอกชน และประชาชน จำนวน 40 คน ในอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัย มีข้อค้นพบว่า การฝึกร่วมผสมคอบร้าโกลด์นั้น (1) ส่งผลในด้านบวกต่อสภาพเศรษฐกิจในจังหวัดนครราชสีมา โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจ โรงแรม ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า สถานบันเทิง บริการรถรับส่ง ร้านขายวัสดุภัณฑ์ และร้านขายของชำ ล้วนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายสินค้าและบริการในห้วงการฝึก ส่งผลให้รัฐมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีของภาคธุรกิจต่าง ๆ เพิ่มขึ้น 2) ส่งผลทั้งในด้านบวกและด้านลบต่อสังคมในจังหวัดนครราชสีมา ด้านบวกคือ ชุมชนใกล้เคียงพื้นที่การฝึกการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ร่วมกัน จากการสร้างถาวรวัตถุให้กับโรงเรียนและชุมชน เพื่อใช้ในกิจกรรมสาธารณะ รวมถึงการจัดกิจกรรมมวลชนสัมพันธ์ได้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอันดีต่อกันระหว่างทหารต่างชาติกับประชาชนในพื้นที่ ในด้านลบคือ เกิดมลภาวะทางเสียงต่อประชาชนที่อาศัยใกล้เคียงกับการฝึกบินของอากาศยานรบในห้วงการฝึก (3) การฝึกที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมต่อชุมชนที่ขาดแคลนทรัพยากร ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต่อการฝึกคอบร้าโกลด์และเกิดภาพลักษณ์ในด้านดีของทหารทั้งประเทศไทยและต่างชาติ

ABSTRACT

TITLE : EFFECTS OF COBBA GOLD MILITARY EXERCISES ON ECONOMY AND SOCIETY IN NAKHON RATCHASIMA PROVINCE FROM 2006 TO 2016

AUTHOR : TINNAKORN SILA-ARD

DEGREE : MASTER OF POLITICAL SCIENCE

MAJOR : GOVERNMENT

ADVISOR : TITIPOL PHAKDEEWANICH, Ph.D.

KEYWORDS : COBBA GOLD TRAINING, EFFECTS, ECONOMIC, SOCIETY

This study aimed to investigate effects of cobra gold military exercises on economic and social environments in Nakhon Ratchasima Province, and to investigate attitudes among stakeholders of the training. In this study, qualitative research methodology was employed by collecting primary and secondary sources and interviewing of 40 samples consisting of government officers working in economic and social departments, individuals, and villagers in Muang District in Nakhon Ratchasima Province.

The findings demonstrated that the cobra gold joint military exercises led to a positive effect on economic environments in Nakhon Ratchasima Province, especially hotels, restaurants, department stores, entertainment venues, taxi services, material shops, and grocery shops. Entrepreneurs of these businesses and services had increased their incomes. As a result, the income from taxation had increased. In terms of social aspects, the joint military exercises contributed both positive and negative effects. In positive point, villages located near the exercise areas were developed. Permanent buildings were constructed in schools and communities for public activity purposes. The places were also used for intercultural communications and cultural exchange activities between foreign soldiers and villagers. However, as in a negative aspect, there were noise pollutions during the flight trainings. It also found that the stakeholders of the training had positive attitudes on the training resulting from community charity activities provided by the cobra gold joint military exercises. The activities created good images for both Thai and foreign soldiers.

บทคัดย่อ

เรื่อง : วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้บริหารสถานศึกษาไทย: กรณีศึกษา โรงเรียนขยายโอกาส
อำเภอเดชอุดม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

ผู้วิจัย : สุกฤตา สุมะนา

ชื่อปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ณรุจน์ วศินปิยมงคล

คำสำคัญ : วัฒนธรรมทางการเมือง, ผู้บริหารสถานศึกษา, โรงเรียนขยายโอกาส

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบแบบแผนวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเดชอุดม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 และเพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดแบบแผนวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเดชอุดม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 วิธีการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเดชอุดม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 (สพป.อบ.5) จำนวน 44 คน จากจำนวนสถานศึกษาในเขตนี้ทั้งหมด 32 โรงเรียน และการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างนี้แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 11 คน 2) ครูผู้สอน 16 คน 3) นักร 8 คน 4) ผู้นำชุมชน 8 คน ทั้งหมด 43 คน มาจากสถานศึกษาจำนวน 8 โรงเรียน ดังต่อไปนี้ โรงเรียนบ้านหมากมาย โรงเรียนบ้านโนนขาม โรงเรียนบ้านแก้ง โรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ โรงเรียนบ้านหนองเงินฮ้อย โรงเรียนบ้านบัวงาม โรงเรียนบ้านป่าโมง และโรงเรียนบ้านเขมเจริญ

จากการศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเดชอุดม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดแบบแผนวัฒนธรรมทางการเมือง ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพ รายได้ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และการติดตามข่าวสารการเมือง ส่วนระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดแบบแผนวัฒนธรรมทางการเมือง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีทั้งหมด จึงไม่เกิดความแตกต่าง ถ้ามีความรู้เกี่ยวกับการเมืองและทราบถึงการปฏิบัติตนภายใต้ระบอบการเมืองในระดับมากรวมทั้งติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำผ่านช่องทางต่าง ๆ มีผลต่อการกำหนดแบบแผนวัฒนธรรมทางการเมือง เช่น ถ้ามีการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำ มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองและทราบถึงการปฏิบัติตนภายใต้ระบอบการเมืองในระดับมาก ก็จะมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากด้วย

ABSTRACT

TITLE : POLITICAL CULTURE OF THE SCHOOL ADMINISTRATORS: A CASE STUDY OF THE EXTENDED EDUCATIONAL OPPORTUNITY SCHOOLS IN DET UDOM DISTRICT, UBON RATCHATHANI, PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 5

AUTHOR : SUKITTA SUMANA

DEGREE : MASTER OF POLITICAL SCIENCE

MAJOR : GOVERNMENT

ADVISOR : NARUT WASINPIYAMONGKHON, Ph.D.

KEYWORDS : POLITICAL CULTURE, SCHOOL ADMINISTRATORS, EXTENDED EDUCATIONAL OPPORTUNITY SCHOOLS

This study aimed to examine the political culture among administrators of extended educational opportunity schools in Det Udom District, Ubon Ratchathani Primary Education Service Area Office 5, as well as the factors that influence the forming of that political culture. Its research methods were based on surveys and interviews. The survey method population and sample groups included 44 administrators from 32 extended educational opportunity schools in Det Udom District. In interview one, there were four sample groups 1) 11 educational institute administrators; 2) 16 teachers; 3) 8 janitors; and 4) eight community leaders—totaling 43 people from the following 8 schools: Ban Mark Mai School, Ban Nonkham School, Ban Kaeng School, Noan Somboon School, Ban Nongngoenhoy School, Ban Bua Ngam School, Ban Pamong School, and Ban Kham Charoen School.

The study found that the administrators of these schools had a democratic culture as their political culture; the influential factors that led to the forming of this culture were age, sex, status, income, periods of work, and catching up on political news. They had also maintained a high level of political knowledge and awareness regarding administrative practices under a political system. These people always followed newsfeeds and political reports via several channels; this had considerable influence in the forming of their political culture. For example, if they always followed political reports while also maintaining political knowledge and awareness regarding administrative practices under a political system, they would be increasingly likely to have a democratically political culture.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : ลักษณะการทุจริตในการดำเนินโครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางพระราชรัฐ ศึกษาในเขต อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี
- ผู้วิจัย : ชาญณรงค์ เกยวิจิตร
- ชื่อปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : รัฐประศาสนศาสตร์
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
- คำสำคัญ : การทุจริต, โครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางพระราชรัฐ, อุบลราชธานี

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะการทุจริตในการดำเนินโครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางพระราชรัฐ 2) สาเหตุในการทุจริตในของการดำเนินของโครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางพระราชรัฐ โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย (1) กลุ่มข้าราชการส่วนภูมิภาค (2) กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนทั่วไป และ (3) กลุ่มผู้รับเหมา ผู้ประกอบการ ผลการวิจัยค้นพบว่า

1) ลักษณะการทุจริตในการดำเนินโครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางพระราชรัฐ พบ 3 ลักษณะ คือ ลักษณะการทุจริตโดยไม่ดำเนินโครงการตามกำหนดสเปค (SPEC) ของโครงการ ลักษณะการทุจริตโดยจัดซื้อและจ้างเหมาบริการในราคาที่สูงผิดปกติ เนื่องจากเป็นโครงการที่ชาวบ้านได้ประชาคมให้มีการลงมือจัดจ้างให้คนในหมู่บ้านทำกันเองปัญหาที่พบ คือ ค่าขนส่งและราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นประมาณ 10-20% มีการแทรกแซงจากผู้รับเหมาเอกชนที่มาเสนอให้ผู้ใหญ่บ้านทำโครงการที่อยากจะทำและได้ยื่นเงื่อนไขให้ตกลงจ้างผู้รับเหมารายดังกล่าวโดยจะตอบแทนเป็นเงินทอนกลับคืน และลักษณะการทุจริตโดยละเว้นหน้าที่และทุจริตต่อหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง เป็นต้น

2) สาเหตุในการทุจริตในของการดำเนินของโครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางพระราชรัฐ มีสาเหตุที่สำคัญ คือ (1) การกำหนดสเปค (SPEC) ของโครงการ และระยะเวลาที่เร่งรีบของโครงการ และการกำหนดให้ดำเนินการพร้อม ๆ ทั้งประเทศ ส่งผลให้ราคาสินค้าหรือวัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องมีราคาเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าช่วงเวลาปกติ (2) ปัญหาความสามารถของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ การจัดตั้งชุดคณะกรรมการต่าง ๆ พบว่า หลายแห่งไม่มีความชำนาญการเฉพาะด้านเพียงพอ อีกทั้งบางส่วนคณะกรรมการยังเป็นเครือญาติพี่น้องกันย่อม

ง่ายต่อการรู้เห็นเป็นใจให้เกิดการทุจริตในโครงการได้สูง และ (3) การหลวม/การผ่อนปรนของฝ่ายตรวจสอบและฝ่ายที่ปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล เนื่องจากเป็นโครงการเร่งด่วนของรัฐบาล คสช. เป็นต้น

ABSTRACT

TITLE : FORM OF CORRUPTION IN PROJECT TO ENHANCE VILLAGES' POTENTIAL AND STRENGTHEN GRASS-ROOT ECONOMY UNDER PEOPLE'S STATE APPROACH, DON MOT DAENG DISTRICT, UBON RATCHATHANI

AUTHOR : CHARNARONG NGOEIWICHIT

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

ADVISOR : PRATUENG MOUNG-ON, Ph.D.

KEYWORDS : CORRUPTION, STRENGTHENING PROJECT OF GRASS-ROOT ECONOMY UNDER PEOPLE'S STATE APPROACH, UBON RATCHATHANI

This study aimed to find (1) forms of corruption found in the project of enhancing villages' potential and strengthening grass-root economy under people's state approach and (2) corruption causes found in the project. This study was conducted qualitatively and interview among three sample groups, (1) provincial officers, (2) sub-district headman, village headman and its assistants, and council members of the sub-district administrative organization including general villagers, and (3) contractors with entrepreneurs, was employed for data collection. The findings were indicated as follows:

1) There were three forms of corruption found in the project. Firstly, performances of the projects were not consistent with project specifications and agreements. Secondly, procurement costs were immoderate as the villagers were hired to perform the project, by 10-20% higher than the normal price resulted from higher transportation and product costs. Also, the project was intervened by private contractors by offering an illegal payment to the village headman for getting the job. Lastly, ignorance of duties, unlawful performances, and conflict of interests were found.

2) Corruption causes found in the project of enhancing villages' potential and strengthening grass-root economy under people's state approach consisted of three aspects. Firstly, specifications of the project, short periods of project operation, and simultaneous operation nationwide contributed to higher prices of products, accessories, and services. Secondly, the committee responsible for goods receipt inspection was unskillful and some members in the committee were relatives and closely acquainted, leading to a conflict of

interests and corruption. Lastly, slipshod inspection and a flexible monitoring by the inspection department were found as this project was considered as an urgent scheme of National Council for Peace and Order (NCPO).

บทคัดย่อ

เรื่อง	: ความพยายามในการผลักดันให้การเปิดจุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุเป็นด่านผ่านแดนถาวร
ผู้วิจัย	: ธนวัฒน์ สูดงาม
ชื่อปริญญา	: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: รัฐประศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
คำสำคัญ	: การผลักดัน, จุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุ, ด่านผ่านแดนถาวร

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความพยายามในการผลักดันให้การเปิดจุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุเป็นด่านผ่านแดนถาวร และ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเปิดจุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุเป็นด่านผ่านแดนถาวร เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยเก็บข้อมูลจากเอกสาร รายงานการประชุม ซึ่งใช้การสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่บริเวณจุดผ่อนปรนช่องตาอุ จำนวน 23 คน แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 กลุ่มข้าราชการส่วนภูมิภาค กลุ่มที่ 2 กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนทั่วไป กลุ่มที่ 3 กลุ่มเจ้าหน้าที่พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม

ผลการศึกษาพบว่า ความพยายามในการผลักดันให้การเปิดจุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุเป็นด่านผ่านแดนถาวร ค้นพบว่า จุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุได้เริ่มเปิดทำการ ตามประกาศของจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2539 โดยภาครัฐได้เห็นชอบในหลักการระดับจังหวัดเพื่อสำรวจและศึกษาความเป็นไปได้ที่จะเตรียมผลักดันให้การเปิดจุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุเป็นด่านผ่านแดนถาวร อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประชาชนและหน่วยงานในระดับพื้นที่จะสนับสนุนให้เปิดเป็นด่านผ่านแดนถาวร แต่ความพยายามในการผลักดันดังกล่าวกลับไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากจุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุไม่ใช่เขตพื้นที่ที่รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ ประกอบกับ การดำเนินการเพื่อยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวรโดยหน่วยงานในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีความล่าช้า ขาดเจ้าภาพหลักในการผลักดัน และหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการสนับสนุนผลักดันยังมีความทับซ้อนด้านอำนาจหน้าที่ ขณะที่รัฐบาลมุ่งให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องเขตแดนและความมั่นคงมากกว่าผลประโยชน์ของประชาชนในเขตพื้นที่

ด้านปัญหาและอุปสรรคในการเปิดจุดผ่อนปรนชั่วคราวช่องตาอุเป็นด่านผ่านแดนถาวร ที่สำคัญคือ 1) การขอใช้พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 2) ไม่มีงบประมาณสำหรับการจ่ายค่าชดเชย 3) ขาดความต่อเนื่องของนโยบาย 4) ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน 5) ปัญหาด้านสถานที่ตั้ง 6) เรื่องความมั่นคง 7) การขาดเจ้าภาพหลักในการผลักดันจุดผ่อนปรนช่องตาอุอย่างชัดเจน เป็นต้น

ABSTRACT

TITLE : THE PUSH FOR THE CHONG TA-AU CHECK POINT BORDER TRADE TO PERMANENT CROSSING POINT

AUTHOR : THANAWAT SOOD-NGAM

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

ADVISOR : PRATUENG MOUNG-ON, Ph.D.

KEYWORDS : PUSH, CHONG TA-AU CHECKPOINT BORDER TRADE, PERMANENT CROSSING POINT

This study aimed to find out a push for supporting Chong Ta-Au Checkpoint Border Trade to be a permanent border and problems and limitations for the permanent border supporting. The study was qualitative. The data were collected by official documents, proceedings, and interview. Participants were 23 related persons in Chong Ta-Au checkpoint. The participants consisted of three groups; 1) provincial officers, 2) sub-district head, village head, assistant to village head, members of the sub-district administrative organization council, and villagers and 3) official staff in Pon-ngam Sub-district Administrative Organization. The findings showed that Chong Ta-Au Checkpoint had opened since 19 September 1997 (Ubon Ratchathani announcement) and approved by the government sectors to survey and study a possibility to upgrade the checkpoint to be a permanent border. Although villagers and regional sectors supported the permanent border opening, the supporting was unsuccessful because Chong Ta-Au Checkpoint Border Trade was not the first priority to focus on and central and regional sectors' work processes were slow. There were no main supporters and related sectors had ambiguous responsibilities. Significantly, the government focused on the boundary security rather than benefits of villagers in the area.

For important problems and obstacles, the results indicated that Chong Ta-Au Checkpoint Border Trade could not be the permanent border because of 1) wildlife approving conservation area, 2) insufficient compensation budgets, 3) no continued plan, 4) infrastructure problems, 5) location, 6) security, and 7) no main supporter.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: ภาวะทางการคลังกับการบริหารอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับ องค์การบริหาร ส่วนตำบลและเทศบาลตำบล กรณีศึกษา อำเภอหัวตะพาน จังหวัด อำนาจเจริญ
ผู้วิจัย	: พรวรพิชชา ไตรรงค์
ชื่อปริญญา	: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: รัฐประศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
คำสำคัญ	: ภาวะทางการคลัง, การบริหารอัตรากำลัง, รายจ่ายประจำ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะทางการคลังที่เกิดจากการบริหารอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล 2) ศึกษาการบริหารอัตรากำลังเพื่อควบคุมภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพจากการศึกษาข้อมูลเอกสาร และดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เครื่องมือการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ลักษณะปลายเปิด พื้นที่ในการศึกษาวิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง โดยเลือกศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอหัวตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 8 แห่ง ผลการวิจัยมีข้อค้นพบว่า 1) ภาวะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีด้วยกัน 2 ด้าน ได้แก่ 1.1) ด้านงบประมาณ 1.2) ด้านความคุ้มค่า และ 2) แนวทางการบริหารอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อควบคุมภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น มีด้วยกัน 3 แนวทาง ได้แก่ การยุบเลิกตำแหน่งที่ไม่จำเป็น การปรับลดระดับตำแหน่ง และการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างพนักงานส่วนท้องถิ่นโดยตรงในบางกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการจ้างเหมาบริการนั้น ถือเป็นทางเลือกเสี่ยงกฎหมายเพื่อไม่ให้รายจ่ายประจำด้านบุคลากรเพิ่มสูงเกินพีดาน เพราะเป็นแอบแฝงรายจ่ายด้านบุคลากรไว้ในงบจ้างเหมาบริการ และแนวทางดังกล่าวยังคงก่อให้เกิดภาวะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ เพียงเปลี่ยนจากงบรายจ่ายประจำด้านบุคลากร ไปอยู่ในงบจ้างเหมาบริการแทนเท่านั้น

ABSTRACT

TITLE : CONTINGENT FISCAL LIABILITIES AND MANPOWER MANAGEMENT OF A SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION AND SUB-DISTRICT MUNICIPALITY: CASE STUDY OF HUA TAPHAN DISTRICT, AMNAT CHAROEN

AUTHOR : PROUDPHITCHA TRAIWONG

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

ADVISOR : PRATUENG MOUNG-ON, Ph.D.

KEYWORDS : CONTINGENT FISCAL LIABILITIES, MANPOWER MANagements, OVERHEAD

This study aimed to investigate contingent fiscal liabilities resulting from manpower management of a sub-district administration organization and sub-district municipality, and to examine the guidelines of manpower management to control personnel costs corresponding to Section 35 of Local Personnel Administration Regulation Act B.E. 2542. This research was conducted qualitatively by employing related performance documents, in-depth Interviews, and survey questionnaires with open-ended questions completed by representatives selected by purposive sampling of eight local administrative organizations located in the district of Hua Taphan, Amnat Charoen. Results indicated that there were two contingent fiscal liabilities of the local administrative organizations, perspectives of budgets and worthiness. The guidelines of manpower management corresponded with Section 35 of Local Personnel Administration Regulation Act B.E. 2542. There were three effective management ways, cancellation of non-essential job positions, reduction of job position rankings, and hire of officers by outsourcing or subcontracting for some performances/projects. Outsourcing was considered as a way to circumvent a law to save personnel costs since the outsourcing costs were totally added into a budget of services and employment. Significantly, outsourcing and subcontracting involved changing from a personnel budget into a service/employment budget, and did not reflect real expenditure, considered an important financial problem of local administrative organizations in the region.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการนำโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ไปปฏิบัติ: กรณีตำบลโนนค้อ อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
ผู้วิจัย	: มงคล บุญยู่
ชื่อปริญญา	: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: รัฐประศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
คำสำคัญ	: ประสิทธิภาพ, โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน, จังหวัดอุบลราชธานี

การศึกษาปัจจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการนำโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ไปปฏิบัติ และ (2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ไปปฏิบัติ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) และเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาตัวแปร/ปัจจัย รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 120 ตัวอย่าง และการสัมภาษณ์คณะกรรมการกองทุนฯ ประจำหมู่บ้าน ในเขตตำบลโนนค้อ อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of Variance) หรือ One-Way ANOVA หรือ F_A ผลการวิจัยค้นพบว่า

1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการนำโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ไปปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการนำโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ไปปฏิบัติ ที่สำคัญคือ (1) จำนวนเงินที่ให้กู้ยืม (2) ระดับศักยภาพ ความรู้ความสามารถ และวิธีการบริหารของคณะกรรมการกองทุนฯ ประจำหมู่บ้าน (3) ระเบียบแนวทางการดำเนินงานโครงการที่มีความยุ่งยาก และ (4) การสื่อสารระหว่างหน่วยราชการ องค์กรที่เกี่ยวข้อง และการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ

2) ปัญหาและอุปสรรคในการนำโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ไปปฏิบัติ ที่สำคัญ คือ 1) เงินโครงการแก้ไขปัญหาความยากจนในแต่ละหมู่บ้านมีเงินน้อยไป ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน เงินยืมไม่เพียงพอกับความต้องการกับการประกอบอาชีพ และระยะเวลาในการส่งคืน 1 ปี น้อยเกินไป บางอาชีพใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานนานกว่าระยะเวลาชำระเงินคืน เป็นเสมือนกิจกรรมสงเคราะห์ช่วยเหลือมากกว่าการทำให้เกิดอาชีพและสร้างรายได้อย่างยั่งยืน 2) คณะกรรมการกองทุนฯ ไม่เข้มแข็ง ไม่มีการติดตามการดำเนินงานตามโครงการอย่างจริงจังทำให้บางครัวเรือนไม่นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ การไม่มีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้านในการปฏิบัติหน้าที่ตามโครงการ เนื่องจากยังขาดความรู้ ความสามารถในการให้คำแนะนำช่วยเหลือครัวเรือนเป้าหมาย คณะกรรมการกองทุนฯ ประจำหมู่บ้าน ไม่คัดเลือกครัวเรือนยากจนที่เข้าเกณฑ์จริง ๆ ครัวเรือนใดที่พอมีทุนและมีรายได้ในระดับที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้แล้วก็ควรจะต้องออกไป ไม่มีการจัดลำดับครัวเรือนยากจน คณะกรรมการกองทุนฯ

พิจารณาอนุมัติให้ญาติพี่น้องคนที่รู้จักสนิทสนมได้เยี่ยมก่อน มีความขัดแย้งกันระหว่างผู้นำในหมู่บ้าน
เนื่องจากหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้องทำให้คนในหมู่บ้านขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตาม
โครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน เป็นต้น

ABSTRACT

TITLE : FACTORS AFFECTING THE PROJECT EFFECTIVENESS IN POVERTY
SOLUTION: A STUDY OF NONKHO SUB-DISTRICT IN BUNTHARIK DISTRICT,
UBON RATCHATHANI PROVINCE

AUTHOR : MONGKOL BOONYOO

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

ADVISOR : PRATUENG MOUNG-ON, Ph.D.

KEYWORDS : EFFECTIVENESS, POVERTY SOLUTION PROJECT, UBON RATCHATHANI

This study aimed to identify perspectives that influence the implementation of a project to solve the problem of poverty and investigate obstacles concerning this implementation. Qualitative and quantitative research methodologies were applied in this study. Data were collected by questionnaires concerning factors and variables that influenced the project's effectiveness completed by 120 villagers living in Nonkho Sub-district in Buntharik district, Ubon Ratchathani. Also, an interview of the village fund committee provided further data, and analysis of variance (One-Way ANOVA or F_A) was used. Results indicated that there were significant factors that affected the implementation, such as loan volume, competency, abilities, potentials, and management of village fund committees of each village, complicated regulations for project performances, and communication among government departments, related organizations, and a control pattern of district officers. Results also showed important obstacles related to the implementation. These included allocations provided for the solution of poverty in each village were insufficient for villagers' needs and for them to carry on with their occupations. Also, the payback period within one year was considered as a very short period since some occupations relied on long-time performances for sufficient earnings. Consequently, the allocations may be provided as a temporary assistance, but not granted for the sustainable promotion of villagers' occupations and income distributions. It was demonstrated that the village fund committees were incompetent as they did not pay attention to the project performances, resulting in inappropriate disbursement and found in some families inconsistent with project objectives. The committees lacked ability because they were

unable to recommend valuable solutions to the target groups. Many poor households under the criteria of the project were not chosen nor prioritized, while some self-sufficient families were found in the project plan. Significantly, relatives and confidants of the committees were privileged group to gain loans. Ultimately, intense disagreements among village leaders occurred because of conflicts of interest, and villagers were unaware of participation in the project.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: ปัญหาการบริหารนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่: บทสะท้อนจากมุมมองของผู้บริหารเทศบาลนครอุบลราชธานี
ผู้วิจัย	: สมปรารถนา วิกฤษฎ์เจิดเจริญ
ชื่อปริญญา	: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: รัฐประศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
คำสำคัญ	: การบริหาร, นโยบาย, เทศบาลนครอุบลราชธานี

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะปัญหาการบริหารนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลนคร ภายใต้มุมมองของผู้บริหาร 2) แนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลนคร โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ฝ่ายบริหาร หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มอื่น ๆ ที่ปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลหรือตรวจสอบ ผลการวิจัยค้นพบว่า

1) ลักษณะปัญหาการบริหารนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลนคร ภายใต้มุมมองของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับปัญหากลุ่มทางการเมืองในท้องถิ่น กล่าวคือ ปัญหาความขัดแย้งกันระหว่างฝ่ายบริหารชุดใหม่ กับฝ่ายสภาเทศบาลนครอุบลราชธานี ซึ่งสมาชิกทั้งหมดสังกัดกลุ่มการเมืองท้องถิ่นกับฝ่ายบริหารชุดเดิม แม้ว่า เทศบาลนครอุบลราชธานีจะเป็นเทศบาลขนาดใหญ่ มีงบประมาณในการบริหารปีละไม่ต่ำกว่า 600 กว่าล้านบาทและมีเงินสะสมไม่ต่ำกว่า 300 กว่าล้านบาท แต่ฝ่ายบริหารไม่สามารถทำงานได้ตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาก่อนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ โดยฝ่ายบริหารมองว่า เพราะไม่ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายสภา ฝ่ายบริหารมองว่า ฝ่ายสภานำความขัดแย้งทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องกับการพิจารณาตัดลดงบประมาณ รวมทั้ง ปัญหาฝ่ายข้าราชการประจำมีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ไม่ให้ความร่วมมือ ทำให้การดำเนินงานตามนโยบายไม่เป็นไปตามแผนงาน ที่กำหนดไว้ ขณะที่ ตัวแทนฝ่ายสภาที่ปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบฝ่ายบริหาร เห็นว่า ที่ต้องตัด หรือปรับลดงบประมาณลงเพราะเห็นว่าผิดระเบียบความล่าช้าในการนำงบประมาณรายจ่ายประจำปีเข้ามาพิจารณา หรือขาดการกำกับดูแลจากฝ่ายบริหารในช่วงแปรรูปคดี เป็นต้น

2) แนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลนคร ที่สำคัญเช่น จัดหางบประมาณจากหน่วยอื่นที่มีงบอุดหนุนให้กับท้องถิ่นได้ เช่น งบพัฒนาของจังหวัด งบพัฒนาจากกระทรวงต่าง ๆ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนและชุมชนให้มีพลังเข้มแข็งที่จะช่วยผลักดันและต่อรองเชิงนโยบายหรือโครงการสำคัญกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่นได้ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชน หรือภาครัฐอื่น ๆ โดยเฉพาะหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล เพื่อไม่ให้เกิด

ปัญหาด้านกฎระเบียบ และบางโครงการควรร่วมลงทุนกับภาคเอกชนหรือสนับสนุนให้ภาคเอกชน
ดำเนินการแทน เป็นต้น

ABSTRACT

TITLE : THE PROBLEMS OF POLICY MANAGEMENT IN LARGE
LOCAL ADMINISTRATIVE: REFLECTIONS FROM THE PERSPECTIVE
OF UBON RATCHATHANI MUNICIPALITY

AUTHOR : SOMPRADTHANA WIKRAIJERTJAROEN

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

ADVISOR : PRATUENG MOUNG-ON, Ph.D.

KEYWORDS : MANAGEMENT, POLICY, UBON RATCHATHANI MUNICIPALITY

This study aimed to find (1) problems relating to policy management in a local administrative organization (municipality level) derived from executives' opinions and (2) guidelines of problem solutions on the policy administration in the local organization. This study was conducted qualitatively by using interview among three sample representatives, comprising administrators, heads of administrative agencies, and other officers responsible for performance investigation/auditing. The results of the study indicated as follows:

1) Problem characteristics on policy management found in the local administrative organization was directly correlated with problems of local political parties, between the new administrator section and the council of Ubon Ratchathani Municipality whose members belonged to the local parties related to the former administrators. Although Ubon Ratchathani Municipality was considered as a big organization with over 600 million THB of management budgets and at least 300 million THB, executives' performances were not consistent with their declared policies. In administrators' attitudes, the council did not cooperate, and they were involved in budget cutting of the organization. Discrimination among officers and disagreement on cooperation were also found as a result of inconsistency of planning performances. Considering officers responsible for performance investigation/auditing, budgets provided for some activities had to be cut because of illegal performances, late budget proposals, and lacking of budget monitoring during the amendment.

2) According to problem solutions on policy management in the organization, supporting budgets from outside should be granted such as provincial development funds from the province and other ministries. Strengthening between people and communities should be founded to establish a powerful policy negotiation with local parties, especially for performances on significant projects. Cooperation among private organizations and other government sectors responsible for auditing should be also determined for legal performances, while a joint venture with private sectors or performances operated by private organizations should be supported.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : บทบาทหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี: ข้อจำกัดด้านทุนกับการ (ไม่) ตรวจสอบหน่วยงานภาครัฐ
- ผู้วิจัย : อภิริยา ยอดมาลี
- ชื่อปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : รัฐประศาสนศาสตร์
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สันธิติวิเศษ
- คำสำคัญ : หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น, การตรวจสอบ, หน่วยงานภาครัฐ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อจำกัดด้านเงินทุนของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานีที่ส่งผลกระทบต่อหน้าที่ตรวจสอบหน่วยงานภาครัฐในระดับพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งศึกษาหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี 2 ฉบับ คือ (1) หนังสือพิมพ์โอเคอีสาน (2) หนังสือพิมพ์พุมมาลัย โดยใช้วิธีการสำรวจและวิเคราะห์เอกสารหนังสือพิมพ์ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2556 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2559 และการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้อง 11 คน

ผลการวิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานีมีบทบาทในการตรวจสอบรัฐค่อนข้างน้อยมากไปจนถึงไม่มีเลย ด้วยข้อจำกัดด้านเงินทุนในการดำเนินงานเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การบริหารงานสื่อไม่มีระบบที่ชัดเจน ขณะที่การทำอาชีพสื่อมวลชนไม่สามารถทำเพื่อเป็นรายได้เลี้ยงตนเองได้ จึงส่งผลถึงการได้มาซึ่งบุคลากรที่เป็นมืออาชีพในการเป็นสื่อมวลชน บทบาทการตรวจสอบรัฐจึงทำได้ยากเนื่องจากเจ้าของสื่อหรือบุคลากรสื่อต้องใช้เวลาไปกับการหาแหล่งทุนเพื่อมาอุดหนุนสื่อหนังสือพิมพ์ของตนเอง ทั้งนี้จากการศึกษาหนังสือพิมพ์ที่พบว่ามี การตรวจสอบหน่วยงานรัฐบ้างแต่เป็นส่วนที่น้อยมาก เนื่องจากเกรงกลัวข้อกฎหมายและอิทธิพลทางการเมือง นอกเหนือจากนั้นคือ การที่บุคลากรในกองบรรณาธิการมีอาชีพหลักอย่างอื่นที่ไม่ใช่การเป็นสื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอย่างเดียว โดยที่การทำสื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเป็นเพียงอาชีพเสริมเท่านั้น ซึ่งบุคลากรเหล่านั้นต้องให้เวลากับอาชีพหลักของตนเอง จึงส่งผลให้ไม่ได้ทำหน้าที่สื่อมวลชนได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะบทบาทในการตรวจสอบรัฐ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาแหล่งทุนที่ได้มาจากหน่วยงานรัฐเป็นส่วนน้อย แต่ก็ไม่ได้ทำให้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นทำหน้าที่ตรวจสอบรัฐมากขึ้น

ABSTRACT

TITLE : ROLES OF UBON RATCHATHANI LOCAL NEWSPAPERS: THE FINANCIAL CONSTRAINTS AND THE (UN) CHECKING SYSTEM ON GOVERNMENT AGENCIES

AUTHOR : APIRIYA YODMALEE

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

ADVISOR : ASST. PROF. ARUNEE SANTHITIWANICH, Ph.D.

KEYWORDS : LOCAL NEWSPAPERS, CHECKING, GOVERNMENT AGENCIES

This study aimed to investigate financial limitations of Ubon Ratchathani local newspapers that influence the inspection of government agencies in the province. Data was gathered from publications by two local newspapers, OK E-san and Patum Malai. The publications used were published from August 2013– July 2016. Additionally, in-depth interviews were conducted among a total of 11 company stakeholders from these local newspapers.

The results of the study demonstrated that the local newspapers did not play a significant role, or had no role, in checking the government agencies because of their financial constraints. This is considered to be a critical problem resulting in an unclear media management system. Incomes of officers working in the mass media industry were not high enough for their living expenses; this contributed to insufficient job performances by officers/professionals in the mass media industry. Additionally, it was quite hard to check the government agencies, as mass media entrepreneurs, including officers, spent most of their time at work seeking investment fund sources to sustain their newspapers. The findings also indicated that only a few government agencies were inspected, as the newspaper companies were afraid of laws and political authorities. Officers in the editorial department also had other significant occupations that the newspaper companies considered as supplemental work; as a result, they could not prioritize the mass media work- especially the duty of checking on government performances. Lastly, a small collection of the investment funds from the two newspaper companies were granted by the government; however, it did not influence them in performing their inspections of government agencies.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: บทบาทของศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 จังหวัดอุบลราชธานี ในการแก้ไข ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดคดีอาญาเสพติด
ผู้วิจัย	: อาวุธ ดวงมาลัย
ชื่อปริญญา	: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: รัฐประศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ประเทือง ม่วงอ่อน
คำสำคัญ	: บทบาท, ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5, คดีอาญาเสพติด

การศึกษาปัจจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ (1) ศึกษาบทบาทของศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 จังหวัดอุบลราชธานีในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดคดีอาญาเสพติด และ (2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 จังหวัดอุบลราชธานีในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดคดีอาญาเสพติด ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบยั้งลึก (in-depth interview) และเชิงปริมาณ จากแบบสอบถาม กำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 130 ตัวอย่าง จากจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกส่งมาฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 เฉพาะฐาน ความผิดคดีเกี่ยวกับยาเสพติดจำนวนทั้งสิ้น 142 ราย ผลการวิจัยค้นพบว่า

1) บทบาทของศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 จังหวัดอุบลราชธานีในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดคดีอาญาเสพติด พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกส่งมาฝึกอบรมส่วนใหญ่ถูกส่งมาจากสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีมากที่สุด จำนวน 228 คน (จากจำนวนรวมทั้งสิ้น 533 คน) ส่วนใหญ่เป็นฐานความผิดคดีเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด ร้อยละ 65.74 ด้านทัศนคติต่อบทบาทของศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 พบว่า สถานที่ทำกิจกรรมมีไม่เพียงพอ หรือไม่เหมาะสมมากที่สุด ร้อยละ 69.2 และเห็นว่ามีปัญหาด้านสถานที่หลับนอน ร้อยละ 63.1 มีปัญหาด้านความเพียงพอ ความเหมาะสมของอาหารการกิน ร้อยละ 53.8 และพบว่าการจัดสภาพแวดล้อม ยังไม่มีส่วนช่วยให้เกิดการบำบัดฟื้นฟูให้เด็กและเยาวชนกลับคืนสู่สังคม ร้อยละ 77.0 เป็นต้น

2) ปัญหาและอุปสรรคของศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 5 จังหวัดอุบลราชธานีในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดคดีอาญาเสพติด ที่สำคัญ คือ (1) ปัญหาและอุปสรรคด้านอัตรากำลังผู้ปฏิบัติงานพ่อบ้านไม่เพียงพอ ขาดแคลนอัตรากำลังตำแหน่งนักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ (2) ปัญหาและอุปสรรคด้านอาคารสถานที่ และด้านวัสดุ-ครุภัณฑ์ มีอาคารนอนไม่เพียงพอกับปริมาณเด็กและเยาวชนที่เพิ่มขึ้น อาคารวิชาชีพ โรงครัวและโรงเลี้ยง รวมทั้งห้องสุขาเด็กและเยาวชนมีสภาพเก่าชำรุดทรุดโทรมและไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กและเยาวชนที่เพิ่มมากขึ้น (3) ปัญหาและอุปสรรคด้านอื่น ๆ ค้นพบว่า

บ้านพักอาศัยข้าราชการและเจ้าหน้าที่ได้ก่อสร้างตั้งแต่ปี พ.ศ.2523 ปัจจุบันได้ชำรุดทรุดโทรมและผุพัง ไม่เพียงพอในการพักอาศัยของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

ABSTRACT

TITLE : ROLES OF JUVENILE TRAINING CENTER REGION 5 IN THE SOLUTION OF DRUG CASES

AUTHOR : ARWOOT DUANGMALAI

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

ADVISOR : PRATUENG MOUNG-ON, Ph.D.

KEYWORDS : ROLES, JUVENILE TRAINING CENTER REGION 5, DRUG CASES

This study aimed to identify roles of Juvenile Training Center Region 5 in the province of Ubon Ratchathani, solutions to drug abuse among teens, and problems and obstacles experienced by this organization in the elimination of drug problems. In-depth Interviews and questionnaires were used to collect qualitative data from 130 of 142 juveniles on charges of drug law violations. Findings indicated that most juveniles (228 of 533) were sent from Ubon Ratchathani Juvenile Observation and Protection Office and most of them (65.74%) were charged with drug law violations. Most (77%) of the participants claimed that environmental management in the office did not support the juveniles to become good persons for living to the society. They also indicated that there were insufficient areas/spaces for doing activities (69.2%), inappropriate accommodation (63.1%), and inadequate food (53.8%). Important problems and obstacles found in the training center included insufficient housekeepers and vocational training officers, poor accommodation inconsistent with juveniles' needs with dirty toilets, vocational buildings, and kitchens, and inadequate accommodation constructed in 1980 for government employees and other officers working in the office.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การศึกษาประสิทธิผลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ
ธุรกิจประกันภัยในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุบลราชธานี
- ผู้วิจัย : เอกพันธ์ มงคล
- ชื่อปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : รัฐประศาสนศาสตร์
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สัจฉิตวิณัยย์
- คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ, องค์กร, คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
(คปภ.)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาบทบาทของหน่วยงาน คปภ.ในการตอบสนองความต้องการกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่มีผลต่อเป้าหมายหน่วยงาน (2) เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ให้กับประชาชนและแนวคิดเกี่ยวกับการวัดประสิทธิผลหน่วยงานจากผู้มีส่วนได้เสีย โดยวิเคราะห์ความสามารถของหน่วยงานว่าสามารถตอบสนองความต้องการให้กับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่มีผลต่อเป้าหมายของหน่วยงานได้หรือไม่ เป็นวิธีการวิจัยแบบผสม ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 100 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสำรวจเอกสาร สัมภาษณ์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล รวมจำนวน 14 คน

ผลการศึกษาพบว่า หน่วยงาน คปภ.ในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดอุบลราชธานีสามารถตอบสนองความต้องการให้กับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่มีผลต่อเป้าหมายของหน่วยงานได้เฉพาะกลุ่มประชาชนผู้ซื้อประกันภัยเท่านั้น แต่ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการให้กับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มอื่น ๆ เช่น ธุรกิจประกันภัย ผู้ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุ และบุคลากรภายในหน่วยงาน ส่งผลต่อประสิทธิผลสำเร็จว่ายังไม่สามารถนำพาหน่วยงานไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสมดุลและครอบคลุมทุกมิติ ซึ่งเป็นผลมาจากปัญหาการขาดแคลนบุคลากร การสร้างความตึงเครียดแก่สมาชิก ขาดความเข้มงวดในเรื่องการควบคุม ตัวแทนนายหน้า มีอำนาจอิทธิพลแทรกแซงจากบริษัทประกันภัยบางบริษัท ขาดความเป็นกลาง ขาดการติดตามผลดำเนินการ ทำให้สะท้อนประสิทธิผลความสำเร็จตามเป้าหมายของหน่วยงานดังกล่าว

จากข้อมูลข้างต้น ผู้ศึกษาเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว หน่วยงาน คปภ. ต้องปรับเปลี่ยนมุมมองจากเดิมให้ความสำคัญกับประชาชนมากกว่าหน่วยธุรกิจประกันภัยควรปรับเปลี่ยนมุมมองแนวคิดเป็นส่งเสริม สนับสนุน ให้ธุรกิจประกันภัยเป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ให้กับประชาชนมากขึ้นเพื่อให้เกิดความสมดุลและคลายความตึงเครียดแก่สมาชิกและหน่วยงานต้องให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มอื่น ๆ เพิ่มเติมคือ ดำรวจ บุคคลกรภายในองค์กรบริษัทสำรวจภัย อุ้มอรรถ ศุภย์ช่อม บริษัททรอยก เพื่อให้ครอบคลุมทุกมิติมากขึ้นโดยหน่วยงานต้องพยายามสร้างเครือข่ายชมรม

ประกันภัยในระดับภูมิภาคแต่ละจังหวัดเพื่อเสริมประสิทธิภาพในด้านการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ให้กับประชาชนมากขึ้นต่อไป

ABSTRACT

TITLE : A STUDY OF PERFORMANCE EFFECTIVENESS OF OFFICE OF INSURANCE COMMISSION IN KHON KAEN AND UBON RATCHATHANI

AUTHOR : AKKAPAN MUNGKUN

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

ADVISOR : ASST. PROF. ARUNEE SANTHITIVANICH, Ph.D.

KEYWORDS : EFFECTIVENESS, ORGANIZATION, OFFICE OF INSURANCE COMMISSION

This research aims to (1) study the roles of Office of Insurance Commission (OIC) in Khon Kaen and Ubon Ratchathani provinces toward their services that affect the achievements of their goal, and (2) investigate problems and obstacles of people's right and benefit protection process. Performance effectiveness of OIC was measured by their stakeholders whether the services are able to serve the stakeholders' needs or not. A mixed research method was applied to this study. The quantitative part involves the analysis of data collected from 100 questionnaires whereas the qualitative data were analyzed from observations of 14 participants and related documents.

The results of the study demonstrate that Office of Insurance Commission in Khon Kaen and Ubon Ratchathani provinces could serve the needs of stakeholders' who are insured only. However, the OICs were unable to serve other stakeholders' needs, such as insurance companies, accident victims and officers in organizations. As a result, OIC could not reach their goals effectively and completely. The problems and obstacles of OIC's performance effectiveness occurred from insufficient officers, unsatisfactory services, careless control between insurance authorized representatives and agents, interferences of some insurance companies, unfairness, and lack of follow-up and evaluation process.

According to the results, it is recommended that the OIC should focus on the promotion and support of insurance business as a key tool to protect people's right and benefits rather than focusing on people. This focus can balance the stakeholders' needs. However, other stakeholders such as police officers, officers in organizations, circumstance investigation companies, garages, car repair centers, and forklift truck companies, should be

considered and focused on. Lastly, an insurance network association should be established to enhance the protection of customers' benefits effectively.